

מסכת כתובות

פרק יא

א. אלמנה נזונה מנכסי יתומים, מעשה ידיה שלהן, ואין חיבין בקבורתה. יורשיה, יורשי כתבתה, חיבין בקבורתה:

ב. אלמנה, בין מן הארוסין בין מן הנשואין, מוכרת שלא בבית דין. רבי שמעון אומר, מן הנשואין, מוכרת שלא בבית דין. מן הארוסין, לא תמכר אלא בבית דין, מפני שאין לה מזונות, וכל שאין לה מזונות, לא תמכר אלא בבית דין:

ג. מכרה כתבתה או מקצתה, משכנה כתבתה או מקצתה, נתנה כתבתה לאחר או מקצתה, לא תמכר את הנשאר אלא בבית דין. וחכמים אומרים, מוכרת היא אפלו ארבעה וחמשה פעמים, ומוכרת למזונות שלא בבית דין, וכותבת, למזונות מכרת. וגרושה לא תמכר אלא בבית דין:

ד. אלמנה שהיתה כתבתה מאתים ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה, נתקבלה כתבתה. היתה כתבתה מנה ומכרה

שְׁוֹה מָנָה וְדִינָר בְּמָנָה, מִכָּרָה בְּטֵל. אֲפֹלוּ הִיא אוֹמֶרֶת אַחֲזִיר אֶת
הַדִּינָר לַיּוֹרְשִׁין, מִכָּרָה בְּטֵל. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, לְעוֹלָם
מִכָּרָה קָיָם עַד שְׁתֵּהא שָׁם כִּדֵּי שְׁתִּישִׁיר בְּשָׂדֶה בֵּית תְּשַׁעָה קָבִים,
וּבִגְנָה בֵּית חֲצִי קָב, וּכְדִבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא בֵּית רַבְעֵי. הִיָּתָה כְּתֻבָּתָהּ
אַרְבַּע מֵאוֹת זֵז, וּמִכָּרָה לָזֶה בְּמָנָה וְלָזֶה בְּמָנָה וְלֹא־חֲרוֹן יָפָה מָנָה
וְדִינָר בְּמָנָה, שֶׁל אַחֲרוֹן בְּטֵל וְשֶׁל כָּלֹן מִכָּרוֹ קָיָם:

ה. שוים הדינרין שפחתו שְׁתוּת אוֹ הוֹסִיפוּ שְׁתוּת, מִכָּרוֹ בְּטֵל. רַבֵּן
שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, מִכָּרוֹ קָיָם. אִם כֵּן מַה כֹּחַ בֵּית דִּין יָפָה.
אָבֵל אִם עָשׂוּ אַגְרָת בְּקֶרֶת, אֲפֹלוּ מִכְּרוּ שְׁוֹה מָנָה בְּמֵאֲתַיִם, אוֹ שְׁוֹה
מֵאֲתַיִם בְּמָנָה, מִכָּרוֹ קָיָם:

ו. הַמִּמָּאָנָת, הַשְּׁנִיָּה, וְהָאִלּוּנִית, אֵין לָהֶם כְּתֻבָּה וְלֹא פְרוֹת, וְלֹא
מְזוֹנוֹת, וְלֹא בְּלָאוֹת. וְאִם מִתְחַלֶּה נִשְׁאַה לְשֵׁם אִלּוּנִית, יֵשׁ לָהּ
כְּתֻבָּה. אֶלְמָנָה לְכֹהֵן גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכֹהֵן הֶדְיוֹט, מִמִּזְגָּרָת
וּנְתִיבָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּית יִשְׂרָאֵל לְנִתִּין וּלְמִמְזָר, יֵשׁ לָהֶן כְּתֻבָּה: